

ske kan være medvirkende til, at man ikke får gjort noget ved det. Der vil jeg hellere give folk de muligheder, de selv ønsker at benytte sig af, og så tvinge dem til at gøre noget ved det i den ene eller den anden form.

Så skal jeg gerne være med til at bruge konservative strafferetsprincipper, sådan at vi slår hårdt ned på dem, der ikke gør noget ved det. Men jeg ønsker ikke at slå hårdt ned på dem, som har et eller andet forhold til, om de ønsker den ene eller den anden mulighed for rådgivning. Jeg ønsker at slå hårdt ned på dem, der ikke har et ordentligt arbejdsmiljø til skade for deres medarbejdere og til skade for deres virksomhed. Jeg synes overhovedet ikke det er rimeligt at sammenligne de to ting. Jeg synes, det er meget mere vigtigt, om der er orden i arbejdsmiljøet, end om man er medlem af en forening.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, indtil man viser, at man rent faktisk er villig til at straffe dem, der ikke gør noget ved arbejdsmiljøet, er det jo kun kønne ord. Så lad os få et par bud på det.

Jeg har et lille bud, det hedder: Alle skal have en arbejds giverlicens for at drive virksomhed. Virksomheder, der ikke overholder arbejdsmiljøet, får første advarsel, så får de anden advarsel, og tredje gang er det slut med at drive virksomhed. Så bliver muligheden for at drive virksomhed bare frataget. Det er effektivt, det er enkelt, der er ingen administrative byrder, og det er simpelt.

Kl. 17.15

Vil Det konservative Folkeparti være med til den slags ting, eller er det bare snak, snak og snak, der reelt ikke fører til, at man gør noget over for dem, der ikke vil gøre noget ved arbejdsmiljøet?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen her har jeg jo netop bevæget mig hen imod det, som hr. Søren Søndergaard foreslog, og det, som jeg også sagde i min ordførertale, måske ikke helt så direkte, som jeg sagde det senere til hr. Søren Søndergaard, nemlig at man f.eks. kunne tvinge dem til at få noget rådgivning i stedet for at tvinge dem til at være medlem af en forening.

Det er en af mulighederne. Der kunne være mange andre muligheder. Den sådan meget bureaukratiske løsning, som hr. Søren Søndergaard

er inde på, er nok ikke lige den, jeg vil foretrække.

Det, der sådan set er tilfældet her, og det var jeg jo inde på før, er, at vi kommer til at kigge på et udspil fra ministeren og skal til at have nogle konstruktive diskussioner om, hvordan gør vi det her? Der har vi nogle meget klare målsætninger, og vi har også nogle ideer til, hvordan man eventuelt kan gøre det.

Jeg synes, det er væsentlig mere sagligt at tage de forhandlinger, når vi har et udspil at forhandle og diskutere ud fra, for så har vi noget konkret at holde fast i, og så bliver det til meget andet end snak. Det skal jeg nok love hr. Søren Søndergaard.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi tilbage til ordførerrækken. Det er fru Lene Garsdal.

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil også gerne takke ministeren for indlægget, selv om jeg måske nok synes, det var lidt for lidt konkret.

Det er jo efterhånden længe siden, strukturudvalget afleverede sin rapport, og i efterforløbet havde vi et samråd, hvor ministeren ønskede at fremlægge en plan. Vi forstod på pressen bagefter, at den skulle komme i marts eller april måned, men vi har altså ikke set noget endnu. Det bliver så heller ikke i den her samling, og det er beklageligt, synes jeg.

Jeg kunne nemlig godt tænke mig at spørge: Er der overhovedet nogen planer for de fire prioriterede områder? Og så vil jeg da også spørge, om der er planer for de øvrige 18 udpegede områder. Hvilke metoder skal anvendes for at sikre opfyldelsen af de her mål? Som ministeren var inde på, er den indsats, som Arbejdstilsynet nu arbejder med, for lille. Der skal mere til. Og der har vi ikke fået løftet sløret for, hvad det er, der eventuelt kan komme til.

Der er f.eks. et af de prioriterede områder, nemlig det ensidigt gentaget arbejde: Er der da nogle planer om, at det er parterne selv, der ved aftaler skal ordne det? Vi har jo en erfaring fra en 5-års-periode op til 2000, hvor det ikke lykkedes for parterne selv at komme EGA til livs på f.eks. de store områder som slagterierne, som vi har haft nævnt i dag. Og er der overhovedet nogen forestilling om, hvordan man skal løse problemerne med det psykiske arbejdsmiljø? Det hørte vi ikke noget om, og det ser vi frem til med spænding.